

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/574/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112234016
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5112234016.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpená Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 6C/272/2012-61 zo dňa 28. marca 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby bol odporca zaviazaný zaplatiť mu z titulu majetkovej škody sumu 125 eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 495 eur zamietol (v poradí I. výrok) a odporcovi právo na náhradu trov konania nepriznal (v poradí II. výrok).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že návrhom sa navrhovateľ domáhal vydania rozsudku, ktorým by odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť mu z titulu majetkovej škody sumu 125 eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 495 eur a nahradiť mu trovy konania.

Ďalej v odôvodnení uviedol, že na pojednávanie dňa 28.03.2014 sa účastníci konania, ani právny zástupca navrhovateľa nedostavili. Predvolanie na pojednávanie bolo právnomu zástupcovi navrhovateľa riadne a včas doručené. Právny zástupca navrhovateľa svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Odporca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil.

Z pripojeného spisu sp. zn. 18Er/2931/2008 zistil, že dňa 04.11.2008 doručil súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., č. k. SR 00749/08 zo dňa 08.02.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.03.2008 a vykonateľnosť 20.03.2008. Okresný súd ďalej uviedol, že požiadala súdneho exekútora o predloženie rozhodcovského spisu a ten listom doručeným dňa 13.03.2009 oznámil súdu, že on, tak ako aj oprávnený, nedisponujú rozhodcovským spisom a nie je možné ho z ich strany predložiť. Okresný súd listom zo dňa 15.04.2009 vyzval Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. na zapožičanie jeho spisu, prípadne predloženie fotokópie zmluvy o úvere s rozhodcovskou doložkou a kópiu doručienky potvrdzujúcej doručenie rozhodnutia povinnému. Okresný súd uznesením zo dňa 11.06.2009 vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia citujúc viaceré ustanovenia zák. č. 514/2003 Z. z. uviedol, že v rozhodnom čase bolo účinné ust. 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Pokiaľ ide o v zákone stanovenú lehotu 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie od doručenia žiadosti súdneho

exekútora na jeho vydanie, súd konštatoval, že z ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že zákon upravuje túto lehotu vo všeobecnosti pre prípad, že exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená dňa 04.11.2008. O tejto žiadosti súd rozhodol dňa 11.06.2009 tak, že exekučný súd poveril súdneho exekútora na vykonanie exekúcie. Konštatoval, že vzhľadom na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.02.2002 do 31.05.2010, exekučný súd formálne vzaté vychádzajúc izolovane zo znenia ust. § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. sa dopustil nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nevydaní rozhodnutia v zákonom ustanovenej lehote. Súd ďalej uviedol, že navrhovateľ neprodukoval ani jediný dôkaz na podporu svojich tvrdení o majetkovej škode, nezaslal akékoľvek podanie exekučnému súdu. Zároveň konštatoval, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, ktoré ho v konaní podľa § 120 ods. 1 O. s. p. zaťažovalo na preukázanie ním produkovaných skutkových tvrdení, ktorými odôvodňoval vznik ním tvrdenej majetkovej škody. Pokiaľ ide o tvrdenú nemajetkovú ujmu, súd poukázal na § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., a teda v danom prípade je postačujúce samotné konštatovanie porušenie práva a je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom. Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia uviedol podrobné argumenty, na základe ktorých navrhovateľ nepreukázal tvrdenú majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu.

O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 151 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podstata jeho odvolacích námietok spočívala v tvrdení, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/, v spojení § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.), b/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení § 221 ods. 1 písm. g/ O. s. p.), c/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p.), d/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c/ O. s. p./, e/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, f/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), g/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K dôvodom odvolania bližšie uviedol, že pokiaľ z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 O. s. p. Poukázal na to, že požiadal súd o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Navrhovateľ uskutočnil podanie obsiahnuté v texte návrhu, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto (okrem dôvodov označených v návrhu), že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Súd sa podľa navrhovateľa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti, nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a viedol pojednávanie, na ktorom za neprítomnosti navrhovateľa meritórne rozhodol. Ďalej tvrdil, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Dodal, že súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Ďalej navrhovateľ uviedol, že hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil, no súd však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonané ex offo, navrhovateľa nepoučil podľa ust. § 120 ods. 4 O. s. p. a neoznámil mu, že hodlal vyhlásiť rozsudok vo veci samej. V závere odvolania namietal, že okresný súd vo svojom rozhodnutí nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k

porušení jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov keď sám zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase.

Vzhľadom na uvedené žiadal, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.), podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Námietku, že navrhovateľ uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená je potrebné vylúčiť, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj zo spisového materiálu (č. l. 11) vyplýva, že navrhovateľ nepodal námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O. s. p. Naviac ako už bolo uvedené, Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 6NcC/223/2013-18 zo dňa 21.02.2013 rozhodol o nevyhlúčení sudcu z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd námietku navrhovateľa, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení a že nemal možnosť sa k nim vyjadriť. Odvolací súd konštatuje, že za situácie, keď boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. splnené všetky podmienky na prejednanie veci bez prítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu a pokiaľ okresný súd na nariadenom pojednávaní dôkaz vykonal, neodňal tým navrhovateľovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti (v dôsledku toho, že sa na pojednávanie nedostavil sám, ani jeho právny zástupca) sám zbavil. Námietka navrhovateľa, že okresný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z tvrdení odporcu, ku ktorým nemal možnosť vyjadriť sa, je účelová. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach zistených z exekučného spisu a na právnych záveroch o nenaplnení podmienok pre vznik nároku navrhovateľa na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. Ako vyplýva z odôvodnenia písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku okresný súd podrobne uviedol skutkové závery a svoje právne úvahy vo vzťahu k prejednávanej veci, s ktorými závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil. Nakoľko sa okresný súd dôsledne vysporiadal i s otázkami tvrdenej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

Odporcovi nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko si ich neuplatnil, resp. v tomto smere nepodal žiadny návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.